

dierum Pontifex largitus est indulgentiam 7 annorum et 7 quadragesimarum;

5° Pius IX, Decreto diei 11 aug. 1851, has confirmavit indulgentias atque addidit indulgentiam plenariam lucrandam ab iis qui saltem decies unoquoque mense Rosarium hoc devote recitaverint, singulis diebus festivis Nativitatis Domini, Circumcisionis, Epiphaniæ, Ss. Nominis Jesu, Paschatis, Ascensionis, Corporis Domini, Transfigurationis, vel infra octavas horum dierum festivorum. Ad hanc indulgentiam plenariam toties quoties lucrandam debet addi confessio, communio et visitatio ecclesiæ vel oratorii publici, ut breviter oretur pro Romano Pontifice.

Denique oportet, ut Rosaria hæc a R. P. Generali Congregationis Clericorum discalceatorum Passionis D. N. J. C. (vulgo Passionisti) benedictionem recipiant, vel ab alio sacerdote, qui ab ipso delegationem habuerit (1).

V.

*De piis exercitationibus
quæ ad Eucharistiam referuntur.*

1. « Nihil mihi magis cordi est, ajetat Christus B. Margaritæ Mariæ, quam ut ab hominibus in Eucharistiæ sacramento honore

(1) *Recueil de prières, etc.*, p. 112 seq.

afficiar. At heu! nemo est qui meo ardenti desiderio satisfaciat, et suum erga me gratum animum exhibeat. » Ut huic sanctissimo Christi desiderio satisfaciamus sequentia subjicimus pia exercitia, quæ populo sumopere commendanda videntur.

§ I.

De Communionem frequenti.

2. Ad augendam et fovendam devotionem et amorem erga Cor Jesu, nihil utilius, nihil efficacius sane est, quam ut Christi fideles eucharisticæ mensæ frequenter accedant; ibi enim Cor Jesu animabus intime unitur, ibi amoris sui flammis corda earum exurit, ibi veniam concedit, abundantes largitur gratias, ac pignus æternæ vitæ tribuit.

Constitutione data die 10 apr. 1580, Gregorius XIII indulgentiam 5 annorum iis benigne concessit, qui singulis diebus festivis confessione expiati sacro pane reficiuntur et pro Pontifice Romano orant.

Item decem annorum indulgentiam tribuit, singulis vicibus, iis qui frequenter, saltem semel in mense, et diebus festivis solemnioribus Domini nostri Jesu Christi, beatæ Mariæ Virginis, SS. Apostolorum et Nativitatis S. Joannis Baptistæ communionem recipiunt.

Denique plenariam indulgentiam semel in anno, iisdem supradictis conditionibus, iis qui die festivo patroni principalis urbis vel vici Eucharistiæ participant (1).

§ II.

De Communione primæ ferie sextæ mensis.

3. At Christus ipse Dominus petiit a beata Margarita Maria, ut præter alios dies, prima sexta feria cujusque mensis sanctum Eucharistiæ Sacramentum sumeret. Exinde mos in Ecclesiam invaluit hunc diem sanctum habendi, invitandique fideles, maxime in parœciis et aliis templis, ubi associatio Cultus perpetui Cordis Jesu, vel Apostolatus orationis (de quibus inferius loquemur) instituta fuerit, ad illum diem majori devotione peragendum, eucharistici præsertim cibi refectio. Ubi id commode fieri potest, die dominico præcedenti, e suggestu fideles moneantur, ut velint feria quinta sequenti pœnitentiæ Sacramento peccata diluere, et die sextæ feriæ frequentes ad communionem accedere.

4. Die ipso statuto, summo mane, exposito signo aliquo vel tabula depicta Ss. Cordis Jesu, luminibus et floribus circumornata, sacrum Sacrificium solemnius celebratur et eucharisticus panis fidelibus distribuitur.

(1) *Recueil de prières, etc.*, p. 71.

Denique vespere laudes solemniores decantantur, inter quas nullo modo omitti debet actus reparationis honorificæ publice recitandus. Iis qui uni ex duabus prædictis associationibus nomen dederunt, hoc die, si Eucharistiam recipiant, indulgentia plenaria a Pontificibus concessa fuit (1).

§ III.

De Novenario Communionum primæ ferie sextæ mensis.

5. Ut vero immensum sui Cordis amorem erga fideles suos Christus ostenderet, magnificum sane privilegium contulit iis qui per novem continuos menses, prima sexta feria, Eucharistia reficerentur. En verba, quibus B. Margarita Maria hoc privilegium in suis scriptis refert:

« Alia vice, inquit, videtur mihi, post receptam sacram synaxim, hæc audivisse: « In excessu misericordiæ Cordis mei, pro-mitto tibi fore, ut omnipotens ejus amor « gratiam pœnitentiæ finalis omnibus largiatur, qui per novem continuos menses, « prima sexta feria, sacram communionem « recipiant; et ut hi *in statu peccati lethalis* « non moriantur, et suis muniantur sacramentis; meum enim Cor, in illa extrema « hora, eorum tutum refugium fiet. »

(1) Maurel, *Le chrétien éclairé, etc.*, 13.e édit., n. 76.

Quis non videat quam liberalis, summi-
que momenti, ad hominum æternam pro-
curandam salutem, hæc Christi promissio
sit? Hortamur igitur sacerdotes, qui ani-
marum zelum persentiunt, ut eam populis
explicent, eisque suadeant ut saltem semel
in vita hoc piissimum exercitum obeant,
non leviter sane sed pie ac devote, quo mi-
sericordiam, dum e vivis excedunt, a Do-
mino consequantur.

§ IV.

*De Ss. Missæ sacrificio. — De Communionem spi-
rituali. — De Visitationibus.*

6. Christus Cor suum amantissimum ho-
minibus tradidit, ut ferventiores inter eos
injurias reparent, quibus ab impiis et te-
pidis fidelibus afficitur; hoc igitur præcipue
præ oculis habendum est ab iis qui ardenti
devotione erga Cor Jesu sanctissimum fe-
runtur. Quæ exercitia huc usque enumera-
vimus, etiam finem hunc attingere possunt:
sed alia tria non minus apta suademus ad
Christi honorem opprobriis saturatum repa-
randum, et maxime in sui amoris sacramento
injuriis læsum. Hæc sunt: quotidiana *præ-
sentia* vel saltem frequens *Ss. Missæ sacri-
ficio*; numerosæ *visitationes* in ecclesiis
vel oratoriis ubi divinissimum Sacramentum
asservatur; et *spiritualis communio*. Opera

pretium non est rationem hinc aliquam expo-
nere hujusmodi exercitia peragendi, cum
plurimi de hac re libelli omnium manibus
terantur. Neque necesse quidem est ut in
horum exercitiorum efficacia et nobilitate
insistamus, quæ christiano sensui sese ipsa
commendant.

7. Optamus tamen ut sacerdotes de his
persæpe populo sermonem habeant, eorum-
que amorem ejus animis instillent, suadeant-
que frequentiam in fines illos devotionis
erga Cor Jesu, quos initio exposuimus. Di-
cant in Ss. Missæ sacrificio renovari sacri-
ficio illud, quod Christus cruci affixus ob-
tulit, idque fieri ad omnium dolorum memo-
riam revocandam ignominiarumque, quæ
Christus in Corde suo præsertim pertulit,
ut humanam progeniem Patri reconciliaret.
Loquantur de quatuor hujus sacrificii fini-
bus, quæ finibus a Christo Jesu propositis
respondent, in devotione erga Cor ejus pro-
vocanda. Repetant Cor Jesu amantissimum
fere derelictum in templis commorari, et
tamen diu noctuque manus suas gratiarum
thesauris onustas gestare, quos frustra ho-
minibus offert. Nostrum igitur esse, repe-
titis, numerosisque visitationibus, atque as-
sidua præsentia ejus perenni sacrificio, Cor
hoc sanctissimum solari, veniam ab eo de
nostris et aliorum delictis et negligentis
expostulare, amoris et gratitudinis erga

eum signa præbere. Denique instruant sacerdotes populum nihil gratius esse Cordi Jesu, quam ut ei intime jungamur: cum ergo realiter Christi carne refici non possumus, gratissimum saltem ei esse si id optemus, et spiritu carnem hanc sanctam recipiamus. Cum quodam die B. Margarita Maria Eucharistiæ desiderio teneretur, petiit a Domino Jesu, ut ipsam edoceret quid dicere oporteret. Tum Jesus: Nihil nisi hæc verba: « O mi Deus, meum unicum et totum bonum: tu es totus mihi, et ego sum tota tibi. »

8. Nullæ sunt authenticæ indulgentiæ iis concessæ, qui Missæ sacrificio assistunt; omnes enim gratiarum thesauros Missæ sacrificium in se continet, ait Pius VII quibusdam petentibus, ut indulgentias concederet, quas noluit. At quamplurimas Pontifices Romani Ss. Eucharistiæ sacramentum visitantibus tribuerunt:

1° Indulg. 300 dierum visitantibus Ss. Sacramentum tabernaculis asservatum, et quinquies *Pater, Ave et Gloria* recitantibus, juxta Ecclesiæ intentiones. — Pius IX, 15 sept. 1876.

2° Indulgentia plenaria visitantibus et orantibus, aliquantulo temporis spatio, coram venerabili Sacramento publice exposito, exercitio quadraginta horarum, dummodo fiat confessio, communicatio et oratio pro Ecclesia. — Paulus V, 10 maji 1606.

3° Indulgentia 10 annorum et 10 quadragesimalium, toties quoties, simpliciter visitantibus Ss. Sacramentum expositum ut supra; dummodo doleant corde de suis peccatis, et firmum habeant confessionis propositum. Idem Pontifex et Pius IX, 26 novembris 1876.

4° Omnia altaria ecclesiæ, ubi infra hoc exercitium 40 horarum Missæ celebrantur, pro expositionis tempore, gaudent privilegio. Pius VII, 10 maji 1807.

5° Indulgentia plenaria, iisdem conditionibus ac supra, visitantibus Ss. Sacramentum publicè expositum, Quinquagesimæ tribus diebus, vel Septuagesimæ aut Sexagesimæ, vel denique feria V post dominicam Sexagesimæ. Benedictus XIV, 14 junii 1749; Clem. XIII, 23 jul. 1765.

6° Eadem indulgentiæ, plenaria et partialis ut supra et iisdem conditionibus, visitantibus venerabile Sacramentum in sepulcro, feria V et VI hebdomadæ sanctæ. Communicatio implet conditionem, si recipiatur feria V vel die dominica Paschatis. Pius VII, 7 mart. 1815; Pius IX, 26 nov. 1876 (1).

(1) *Recueil de prières, etc.*, pp. 72-77.

VI.

*De Novem Officiis — Hora sancta
et Custodia honorifica.*

§ I.

De Novem Officiis.

1. Cum quodam die B. Margarita Maria manibus laborans, corde tamen intimius Cordi Jesu in Ss. Eucharistiæ sacramento uniretur, revelatum ei fuit Cor hoc flammis undique amoris sui purissimi circumdatum, atque circum circum seraphicis choris stipatum, qui amoris canticum concinebant. Tum beati spiritus B. Margaritam hortati sunt, ut sese ipsis adjungeret, atque tam amabile Cor laudaret. Quod cum ipsa facere præ timore renueret, Seraphim certam fecerunt se venisse, ut eam sibi sociam adjicerent quo Cordi Jesu continuum amoris, adorationis et laudis obsequium redderent; atque fore ut jugiter ejus loco se coram Eucharistiæ sacramento tenerent, quo ipsa assidue, se mediantibus, Christum diligeret; contra vero fore ut ipsi in partem ejus amoris patientis venirent, dum ipsa eorum gaudiis frueretur (1).

2. Hinc fortasse atque ex aliis, quæ in Vita B. Margaritæ Mariæ leguntur, anti-

(1) *Vie et Œuvres de la B. Marguerite-Marie*, t. 1, p. 74.

quissimum devotionis exercitium *Novem Officiorum* ortum habuit, cujus finis est fidelium christianorum cum Corde Jesu unio, ad illud honore debito prosequendum, per officiorum imitationem, quibus Jesus ipse in hac terra functus est, ut Salvatoris munus et missionem impleret. Ut vero meliori, qua id possit, ratione his implendis officiis satisfiat, Angelorum chori in auxilium advocantur, qui cum fidelibus concurrant et major honor Cordi Jesu cedat. Cum novem sint angelici chori, novem pariter officia Cordis Jesu selecta fuerunt, unicuique quorum unus Angelorum chorus addictus fuit.

Officia sunt: 1° *Servi fidelis* cum Angelis, 2° *Supplicantis* cum Archangelis, 3° *Zelatoris* cum Virtutibus, 4° *Reparatoris* cum Dominationibus, 5° *Victimæ* cum Principatibus, 6° *Adoratoris* cum Potestatibus, 7° *Promotoris* cum Thronis, 8° *Discipuli* cum Cherubim, 9° *Amantis* cum Seraphim.

3. Officia hæc, unoquoque mense, sorte inter novem personas distribuuntur, et singulis mensibus renovantur. Unumquodque officium virtutem sibi adjunctam exercendam per mensem habet, aliaque pietatis exercitia, quæ ad bene suo officio fungendum dirigi debent. Nemo non videt hujusmodi novem personarum associationem multiplicari posse, adeo ut plures idem officium obeant. Alia quæ de hoc exercitio dici pos-

§ III.

De Custodia Honorifica Ss. Cordis Jesu.

7. Hujus piæ exercitationis associatio canonice erecta fuit in templo Monialium a Visitatione B. V. Mariæ Burgi Bressiani, et a Pio Pp. IX indulgentiis large ditata. Ejus finis est speciali cultu vulnus prosequi, quod Christus lancea percussus in Corde accepit, ex quo exivit sanguis et aqua; idque ad solatium Cordi Jesu, proprio sacrificio et amore, afferendum, ob amaritudinem quam ex hominum oblivione et ingratitude per sentit. Qui huic associationi nomen dare volunt, horam certam eligunt in die, per quam, quin alia opera vel studia intermittant, mente et corde Deo sanguinem et aquam offerunt, quæ ex Christi Corde scaturierunt, idque ad ejus mitigandam iram, ad gratias et favores multiplices pro Ecclesia impetrandos, et ad honorem ipsi Cordi Jesu reddendum; offerunt etiam suas cogitationes, verba, actiones et adversitates quas ferunt, ut Cordi Jesu solatio sint.

8. Huic associationi Pius IX omnes concessit indulgentias proprias Arciconfraternitatis Cordis Jesu Romæ erectæ; præterea: 1° Indulgentiam 7 annorum et 7 quadragesimarum quotidie ab iis lucrandam, qui

certam horam piis supradictis eliciendis intentionibus transigunt;

2° Indulgentiam 100 dierum pro aliis horis diei, quibus eadem ratione Socii Cor Jesu colerent;

3° Indulgentiam plenariam, ordinariis conditionibus, semel in mense ad libitum, pro iis qui fideliter horam Custodiæ quotidie obierint. Brevi 7 apr. 1865.

Ut quis harum indulgentiarum particeps fiat necesse est, ut nomen det vel Monasterio Burgensi, vel uni ex zelatoribus aut zelatricibus; ut in quadrante sacratissimi Cordis inscribatur; ut fideliter horæ statutiæ exercitium quotidie obeat, vel si oblitus fuerit, statim incipiat ac recordabitur (1).

VII.

De Imaginibus, Scapulari, Numismatibus etc. Cordis Jesu.

§ I.

De Imaginibus Ss. Cordis Jesu.

1. Qui zelo ardent erga Ss. Cor Jesu nihil sane intentatum relinquunt, nec expensis parcunt, ut ubique et profuse ejus imagines diffundant, ac satagant ut publice exponant

(1) Vide: *Billet de la Pieuse Association de la Garde d'Honneur*. Bourg.

tur, easque in honore fideles habeant. Id sane nimium amat atque optat Cor Jesu, et satis desiderium hoc nobis sacerdotibus esse debet, ut omnibus viribus ei satisfacere conemur. Sed generosissimum atque ditissimum Cor Jesu non solum desiderium suum expressit, verum etiam abundantes illis benedictiones promisit, qui suam imaginem colunt. En quomodo hæc narrat B. Margarita Maria :

« Christus Jesus me certam fecit gratissimum ipsi fore honorem, quem ei homines sub specie sui Cordis carni præstarent, cujus optat imaginem publice omnium oculis subijci, ut insensibile cor hominum hoc objecto percelleretur. Deinde promisit fore ut copiose dona, quibus Cor suum abundat, in eorum corda effunderet, qui eum honore prosequerentur; ut benedictiones in fideles homines adduceret, ubicumque imago Cordis sui publice exponeretur et debito coleretur honore; ut hujus imaginis interventu familiarum inter se dissentientes conciliarentur, et speciali modo illæ protegerentur, quæ adversitate aliqua anguntur; denique ut societates in quibus hæc imago cultum haberet, suavi suæ charitatis ardentis unctione reficerentur, atque ab eis ipse justæ iræ Dei ictus arceret, eis gratiam suam redderet, a qua peccatorum causa defecissent (1). »

(1) *Vie et Œuvres*, ut supra, t. 2, pp. 64 et 265.

2. Sacerdotum igitur est vel per sese, vel per fideles sacro Cordi devotos efficere, ut imago hæc et publice in templis honore debito colatur, atque in privatis familiis, tum in urbibus, tum ruri, apud divites æque ac pauperes, loco patenti ponatur, ut ex ea fideles ad christianam agendam vitam moveantur, ac largas Ss. Cordis benedictiones nanciscantur. Quo magis ejusmodi imagines ubicumque diffunduntur et coluntur, eo magis cognitio et amor erga Cor Jesu in hominum cordibus effundentur, et facilius erit societatum nostrarum restaurationem illam obtinere, quam frustra jamdiu expectamus.

3. Ad hanc erga Cor Jesu devotionem agendam, Pius VI, Rescripto dato 2 jan. 1799, indulgentiam 7 annorum et 7 quadragesimarum fidelibus concessit qui, corde contrito et devoto, aliquo temporis spatio, coram imagine Ss. Cordis Jesu, publice in ecclesia vel oratorio, vel super altari quodam exposita orarent, dummodo una simul preces Deo pro Pontifice romano effundant. Notandum tamen hic est, juxta recens sacræ Congregationis indulgentiarum responsum, imagines vel signa hujusmodi, ita confecta esse debere, ut palam Cor ipsum Jesu aperto pectore conspiciatur: ita enim Jesus B. Margaritæ Mariæ se revelavit (1).

(1) *Récueil de prières*, etc., p. 147.

§ II.

De Scapulari, Numismatibus etc.
Ss. Cordis Jesu.

4. Antiquissima est scapularis Cordis Jesu devotio, quod ut insigne ejus fideles pectori admotum et cordi ferunt. Jam Christus Jesus B. Margaritæ manifestaverat, gratum ei fore, si imaginem sui Cordis filii sui devoti cordibus admotam ferrent. Quare jam tum B. Margarita, parvas hujusmodi imagines conficiendas curavit, quæ facile super pectus deferri possent. Inde a. 1720 pestis massiliensis tempore, scapulare hoc ubique propagatum fuit, verbis adjectis: « Sta: Cor Jesu mecum est. » Anno 1748 hoc scapulare Benedictus XIV ad Poloniæ Reginam misit; serius Vandeani super vestem pectori insutum ferebant, magnæ revolutionis gallicæ tempestate. Denique his nostris calamitosis temporibus, magno auxilio hoc scapulare fuit, sive cum morbus asiaticus Europam infecit, sive cum bellum Gallos inter et Germanos exarsit, quod floridissimas Galliæ provincias vastavit. Demum placuit supremo *Apostolatus orationis* Directori illud assumere, ut omnium fidelium christianorum insigne, qui huic consociationi nomen dant, atque a Pontifice Pio IX speciales indulgentias impetravit.

5. Profecto proprie hoc insigne *scapularis* nomine donari non potest, quamvis vulgo eo nomine sentiat. Nam nihil aliud est nisi simplex Cordis Jesu imago super telam vel cujuscumque coloris et materiei pannum depicta vel texta, quam circum verba adjiciuntur: « Sta: Cor Jesu mecum est. » Quod si Apostolatus orationis socii indulgentias a Pio IX concessas lucrari velint, insigne hoc alia verba, vel his adjecta referre debet, scilicet: « Adveniat regnum tuum. »

6. Ex Pii IX Rescripto dato die 14 junii 1877 Apostolatus orationis socii, qui insigne hoc sub vestibus ac super pectus ferunt, 100 dierum indulgentiam lucrantur toties quoties ore vel corde invocationem recitent: « Adveniat regnum tuum. » Quod si palam super vestes hoc insigne ferant in sacris publicis supplicationibus, vel inter adorandum per demihoram venerabile Sacramentum adorationi publicæ expositum, tribuit Pontifex septem annos et septem indulgentiæ quadragesimas. Rescr. 14 jun. 1877 (1).

Ad has lucrandas indulgentias nulla vel Ecclesiæ benedictio vel impositio requiritur, sed licet unicuique sibi hoc scapulare imponere et aptare.

(1) Vide *Messageur du Sacré Cœur*, n. 32, an. 1877, p. 66 seq. 676 seq., vel *Petit Messageur du saint Cœur de Marie*, pp. 158, 159, an. 1877.

7. Quæ de imaginum et scapularium diffusionem dicta sunt, facile de numismatibus, signis etc. Sacri Cordis intelligi debent, quibus ecclesiastica benedictione innumeræ etiam indulgentiæ addi possunt (1). Hæc omnia Cordis Jesu desiderio respondent, de quo supra egimus, aptaque sunt ad venerationem et amorem erga Cor sanctissimum Redemptoris nostri augenda.

VIII.

*De Pia Unione Ss. Cordis Jesu
et de Cultu perpetuo.*

§ I.

De Pia Unione Ss. Cordis Jesu.

1. Ad piam aliquam devotionem propagandam confirmandamque nihil melius conferunt quam piæ fidelium consociationes, quæ fines ab ipsa devotione propositos præscribant, atque sacris exercitationibus hanc foveant, et in fidelium animabus radices agere curent. Hoc sane factum est ut in dies magis devotio erga Cor Jesu augetur. Jam ab anno 1693 prima adorationis Ss. Cordis consociatio instituta est in monasterio Reli-

(1) *Recueil de prières, etc.*, p. 420 seq.

giosarum a Visitatione, in urbe Paray-le-Monial. Anno 1733 P. Gallifet S. J. 360 hujusmodi consociationes a pluribus Episcopis et a Summo Pontifice approbatas enumerabat. Verum anno 1801, mense februario, agente P. Aloysio Felici S. J. *Pia Unio Cordis Jesu* Romæ erecta est in templo S. Mariæ ad Pineam, congregationis Presbyterorum S. Pauli, quæ tamen post biennium in templum S. Mariæ Pacis translata, titulum Arciconfraternitatis obtinuit, et a Pio VII numerosis indulgentiis ditata fuit, cum jure sibi alias confraternitates aggregandi eisque easdem indulgentias et privilegia conferendi, quæ primariæ a Summis Pontificibus concessa fuerunt. Exinde consociationes omnes Cordis Jesu primæ romanæ nomen dederunt, atque innumeræ sub titulo Piæ Unionis Cordis Jesu erectæ sunt (1).

2. Pia Unio fines illos sibi proponit, quos Christus ipse in stabilienda devotione erga Cor suum sacratissimum habuit. Ut fideles ejus privilegiis fruantur, debent uni ex Confraternitatibus romanæ adscriptis nomen dare, atque semel in die recitare *Pater, Ave, Credo* cum invocatione: « O dulce

(1) Die 3 junii 1853, ex concessione Pii IX P. M. in templo Ss. Cordis Jesu, Molinis in Gallia erecto, statuta fuit Arciconfraternitas Piæ Unionis pro tota Gallia, quæ iisdem fruatur privilegiis ac Romana; insuper indulgentia plenaria menstrua a Sociis lucranda ditata est, die ad libitum electo atque ordinariis conditionibus.